

selv om deres indkomst overstiger grænserne for nedslag. Efter kildeskatteloven får de pågældende *kun et personfradrag*.

Det fremgår af tillægsbetænkningen af 29. maj 1968 vedrørende det den 13. marts 1968 fremsatte lovforslag om ændringer i kildeskatteloven, at finansministeren skulle optage forhandling med socialministeren om de problemer, der opstår herved og ved det påtænkte bortfald af de særlige nedslagsregler.

I socialministeriet har man ikke fundet det muligt gennem en tilpasning af de forskellige sociale ydelser at nå frem til en ordning, hvorefter der gives en passende kompensation for de pågældende enliges tab af forsørgerstilling.

Det foreslås derfor, at der i de nævnte tilfælde indrømmes to personfradrag ligesom efter de gældende regler. Når der senere bliver tekniske muligheder for en ændring, vil man tage op til overvejelse, om kompensation skal gives på anden måde, f.eks. ved et fast fradrag i de pålignede skattebeløb.

Efter *ligningslovens § 25, stk. 4*, er der hjemmel til at indrømme en enlig skatteyder forsørgerstilling:

1) når han (hun) til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forske sig sit underhold,

2) når han (hun) har børn, der er fyldt 18 år, og som er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i overvejende grad forsørges af skatteyderen, og at dette ikke sker gennem bidrag, der kan fradrages i indkomsten i medfør af *ligningslovens §§ 10 og 11*.

Under kildeskatten opnås forsørgerstilling (2 personfradrag) ikke, når den enlige har børn under 18 år. Det skal der imidlertid gives kompensation for gennem et særligt børnetilskud. Desuden opnår mange enlige en fordel ved, at underholdsbidrag til et barn fremtidig skal beskattes hos barnet og ikke hos den af forældrene, som har barnet hos sig.

Socialministeriet har ikke fundet det muligt at yde ekstra børnetilskud i de tilfælde, hvor der efter reglen i *ligningslovens § 25, stk. 4*, bevilingsmæssigt kan opnås forsørgerstilling.

For at stillingen ikke skal forringes for disse enlige, foreslås bestemmelsen opretholdt, således at der efter ansøgning kan opnås to personfradrag. Reglen om bevilingsmæssig forsørgerstilling som følge af underhold af en nær pårørende synes der ikke tilstrækkelig anledning til at opretholde under de nuværende forhold.

Til nr. 12.

Når skatteyderen kun har været formueskattepligtig for en del af et år, svares formueskatten efter kildeskattelovens § 39, stk. 2, med $\frac{1}{12}$ af det årlige beløb for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse der har foreligget selvstændig skattepligt.

Af praktiske grunde foreslås reglen ændret således, at der i de nævnte tilfælde svares så stor en del af helårsskatten, som forholdsmæssigt svarer til det antal dage af året, hvori den selvstændige skattepligt har bestået.

Til nr. 13.

Den foreslåede nedrundingsregel er begrundet med praktiske hensyn.

Til nr. 14.

Ved den periodiske gennemgang af afregninger og redegørelser fra arbejdsgivere og andre indeholdelsespligtige vil der ofte blive tale om reguleringer den ene eller anden vej. Her vil det være praktisk at kunne bortse fra småbeløb, og der stilles derfor forslag om, at man kan undlade opkrævning henholdsvis tilbagebetaling af beløb på ikke over 10 kr.

Endvidere foreslås det, at der ses bort fra ørebeløb ved opkrævning af morarenter eller gebyr i anledning af for sent indsendt redegørelse.

Til nr. 15.

Efter kildeskattelovens § 57, stk. 3, sidste pkt., kan finansministeren give regler om de indeholdelsespligtiges lønningsregnskaber.

Det foreslås at ændre formuleringen til, at finansministeren kan give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabssførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.

Ændringen betyder, at man ikke begrænses til at give regler vedrørende lønningsregnskaber, men også kan give regler,